

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือใช้โดยเทคนิค STAD และแบบซินดิเคท ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ สมมติฐาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ ซึ่งนำมากล่าวโดยสรุปดังกล่าวต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบซินดิเคท
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD การสอนแบบซินดิเคทและการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคท มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคท และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนประทีปศาสน์ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 90 คน

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง โดยมีแบบแผนการวิจัยเป็นแบบสุ่มกลุ่มควบคุมที่มีการทดสอบก่อนและหลัง (Randomized Control Group Pretest Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย จำนวน 8 แผนการสอน

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบซินติเคท กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย จำนวน 8 แผนการสอน

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบปกติ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย จำนวน 8 แผนการสอน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย จำนวน 30 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น .762

3. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 5 กิจกรรม ได้ค่าความเชื่อมั่น .775

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. การเตรียมการทดลอง

1.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD จำนวน 8 แผนการสอน

1.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบซินดิเคท จำนวน 8 แผนการสอน

1.1.3 แผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบปกติ จำนวน 8 แผนการสอน

1.1.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย จำนวน 30 ข้อ

1.1.5 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 5 กิจกรรม

1.2 เตรียมนักเรียนเข้ารับการทดลอง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 30 คน กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน รวมนักเรียนทั้งหมดจำนวน 90 คน

1.3 เตรียมห้องทดลอง สภาพห้องเรียนที่ใช้ในการดำเนินการจะต้องไม่มีเสียงรบกวน มีแสงสว่างเพียงพอ และอากาศถ่ายเทได้สะดวก จำนวน 3 ห้องเรียน

2. การทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง ดังนี้

2.1 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ทำแบบทดสอบก่อนการทดลอง คือ แบบวัดความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา

2.2 ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม โดยมีรูปแบบการสอนดังนี้

2.2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ใช้เวลาในการทดลอง 8 คาบ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 3 สัปดาห์

2.2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนแบบซินดิเคท ใช้เวลาในการทดลอง 8 คาบ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 3 สัปดาห์

2.2.3 กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบปกติ ใช้เวลาในการทดลอง 8 คาบ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 3 สัปดาห์

2.3 ผู้วิจัยทำการทดสอบ หลังจากได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อเงื่อนไขการทดลองสิ้นสุดลง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนทางสถิติแยกตามสมมติฐานได้ 2 แบบ คือ

1. สถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ก่อนและหลังการทดลองโดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบวัดผลของวิธีการสอนระหว่างกลุ่ม คือ ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One- way Analysis of Variance)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคท มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคท และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
  - 4.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทมีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาไม่แตกต่างกัน
  - 4.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
  - 4.3 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือใช้โดยเทคนิค STAD และการสอนแบบซินดิเคท ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบ ดังได้เสนอการอภิปรายผลการทดลองตามสมมติฐานต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า “นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง” จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 11 และตาราง 12 พบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้เป็นไปตามสมมติฐาน แสดงว่าสมมติฐานข้อนี้ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล ดังจะแยกอภิปรายดังนี้

การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ส่งผลให้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นวิธีการเรียนที่ให้นักเรียนทำงานกันเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่ม โดยใช้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยตระหนักร่วมกันว่าความสำเร็จจะได้ต่อเมื่อทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานที่มอบหมาย ซึ่งการได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่มนี้เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดความคิดในหลายๆ ด้าน จึงทำให้ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นด้วย ชาญชัย พรรุ่งโรจน์ (2546: 84) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดการประสานความคิดระหว่างผู้เรียน ซึ่งมีประสบการณ์ความรู้และความเชี่ยวชาญต่างๆ กัน ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ๆ ที่มีคุณค่าและเกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวรขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา ฤกษ์บาย (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ และการใช้สัญญาเงื่อนไขที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ สำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือและการใช้สัญญาเงื่อนไขเป็นกลุ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นหลังจากการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 นอกจากนี้ลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือได้เน้นกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกันคือความสำเร็จของกลุ่ม การทำงานกลุ่มจึงเป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้นจึงสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา แต่ศิริรัตนกุล (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการเรียนแบบสตอรี่ไลน์และกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหลังได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉราพรทรัพย์แก้ว (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการมีส่วนร่วมในกระบวนการปฏิสัมพันธ์กลุ่มต่อพัฒนาการทางด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในห้องเรียนแบบร่วมมือ วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือมีคะแนนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณุช เนตรพิศาลวนิช (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรมผ่านเว็บด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบกรณีศึกษา พัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับพยาบาลวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า หลังการฝึกอบรมพยาบาลวิชาชีพมีการคิดวิเคราะห์สูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยดังกล่าว พบว่า การเรียนแบบร่วมมือและกระบวนการกลุ่มเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และมีการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น โดยสอดคล้องกับความเห็นของ Hallman (1971 :220-224 ; อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี : 168-169) ว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้ คือ 1.ให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยความริเริ่มของตนเอง 2. การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้แบบเสรี ให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิด และการแสดงออกตามความสนใจ 3. ครูจะต้องไม่เข้มงวดกับผลงาน หรือคำตอบที่ได้จากการค้นพบของผู้เรียน ครูต้องยอมรับว่าความผิดพลาดเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้ 4. สนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักประเมินผลสัมฤทธิ์ และความก้าวหน้าของตนด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ พยายามหลีกเลี่ยงการใช้เกณฑ์มาตรฐาน โดยการเรียนจะต้องคำนึงถึงการทำงานกลุ่มเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นวิธีการที่จะพัฒนาให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้

ในส่วนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษานั้น นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ สดแสงจันทร์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับการสอนตามปกติ ในรายวิชา ส 204 สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเพ็ญวิภา หาญสกุล (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษา “ผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มละผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4”

ผลการวิจัยพบว่า วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนการทดลอง เนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นวิธีการเรียนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำ เพื่อให้ทุกคนได้แลกเปลี่ยนความรู้และช่วยเหลือกันในการเรียน นักเรียนมีโอกาสแก้ปัญหาาร่วมกัน นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการทำแบบฝึกหัดมากขึ้น มีโอกาสตรวจสอบคำตอบ ศึกษาข้อผิดพลาดของตนเองและเพื่อนในกลุ่ม ทำให้มองเห็นข้อบกพร่องหลายอย่างที่ควรจดจำ จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เข้าใจในสิ่งที่เรียน ทำให้มีกำลังใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ วัฒนาพร กระจับทุซ (2541 : 44-45) กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยยกระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้งห้องเรียน เมื่อผู้เรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนกว่าก็จะสามารถเรียนรู้ความคิดรวบยอดของสิ่งที่กำลังเรียนได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า “นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคท มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง” จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 13 และตาราง 14 พบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้เป็นไปตามสมมติฐาน แสดงว่าสมมติฐานข้อนี้ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล ดังจะแยกอภิปรายดังนี้

การสอนแบบซินดิเคท ส่งผลให้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากการสอนแบบซินดิเคท เป็นเรียนการสอนที่ได้จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเพื่อคิดแก้ปัญหาาร่วมกัน โดยผู้สอนจะเตรียมเอกสาร กรณีตัวอย่างและปัญหาจากกรณีตัวอย่างให้นักเรียนได้ศึกษา โดยให้ความอิสระแก่นักเรียนในการคิดแก้ปัญหา ซึ่งการที่นักเรียนจะคิดแก้ปัญหาได้นั้นจะต้องมีความคิดที่หลากหลายและสมาชิกคนจะต้องช่วยเหลือกัน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย จึงทำให้ส่งผลต่อความความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรา พิสิษฐ์กุล (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการสอนแบบซินดิเคทที่ใช้เทคนิควิธีทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคทที่ใช้เทคนิควิธีทางวิทยาศาสตร์มีความสามารถในการ

คิดแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนการทดลอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา สายวงศ์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ และการสอนแบบซินดิเคท ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งทวีป อภิลิทธิ (2522 : 39 อ้างถึงใน สุนันทา สายวงศ์ , 2544 : 35) ได้กล่าวถึงประโยชน์จากการสอนแบบซินดิเคทว่า เป็นวิธีการสอนส่งเสริมทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนรู้จักร่วมมือแสดงความคิดเห็น ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยผู้สอนไม่ผูกขาดในฐานะผู้รู้แต่ผู้เดียว แต่มีบทบาทช่วยเหลือ อธิบาย แนะนำ ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และการเปิดโอกาสให้ได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ว่าการสอนของครูและการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างไร ทำให้เข้าใจปัญหาการเรียนของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 162-163) ได้กล่าวกล่าวว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เพราะครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียน ดังนั้น ครูจะต้องมีความสามารถในการพัฒนาศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้เจริญงอกงามอย่างเต็มที่โดยจะต้องสอนให้นักเรียนรู้จักคิด คิดเป็น คิดหลาย ๆ แง่มุม และสามารถคิดแก้ปัญหาได้สำเร็จ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ ศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับการสอนแบบซินดิเคท ที่สอนให้นักเรียนรู้จักคิดและนำไปอภิปรายร่วมกัน จึงสามารถทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น

ในส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษานั้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทสูงกว่าก่อนการทดลอง เนื่องมาจากการสอนแบบซินดิเคท เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มย่อยที่เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ แก้ไข แก้ปัญหา ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือในการเรียน ส่งผลให้เกิดบรรยากาศในการเรียนมีชีวิตชีวา และนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานของตนเอง สิ่งเหล่านี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงขึ้น

จึงกล่าวได้ว่า การสอนแบบซินดิเคทสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนตร์วี นันตะเสน (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา “พฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคลำพูนที่เรียนรายวิชา 20001301 สังคมศึกษา โดยการสอนแบบซินดิเคท” ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยการสอนแบบ

ซินดิเคท ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันท์ มหาคุณันต์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนแบบซินดิเคทในการสอนวิชาภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะวิชาบริหารธุรกิจก่อนและหลังจากได้รับการสอนซินดิเคท ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า “นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง” จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 15 และตาราง 16 พบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้เป็นไปตามสมมติฐาน แสดงว่าสมมติฐานข้อนี้ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล จึงกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงขึ้น ดังนั้น นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลอง อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบปกติในปัจจุบันได้มีการจัดกิจกรรมที่เน้นกระบวนการ มีลำดับขั้นตอนในการสอนอย่างชัดเจน เริ่มตั้งแต่การทบทวนความรู้ก่อนการสอน เนื้อหาในเรื่องใหม่ ในทุก ๆ คาบ ถึงแม้ว่าจะเป็นวิธีการที่ครูจะเป็นศูนย์กลางในการเรียนเพราะครูได้เน้นการบรรยายให้นักเรียนได้รับฟัง แต่การได้ร่วมกันทบทวนบทเรียนและทำกิจกรรมในห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาเพิ่มขึ้น เนื่องจากครูได้เน้นให้นักเรียนได้แสดงออกในการตอบคำถาม นักเรียนจึงมีโอกาสดำเนินการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน การสอนแบบปกติที่ได้จัดขึ้นจึงทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรรย์ คำเมือง (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษา “ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยวิธีการแบ่งกลุ่มตามสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ ชูจันทร์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษา “ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของอารมณี สีสว่าง (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการเรียนแบบ

ร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบปกติสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001

สมมติฐานข้อที่ 4 กล่าวว่า “นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้ เทคนิค STAD นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคท และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ ปกติ มีความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน”

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ดังตาราง 17 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคท และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ ปกติ มีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 18 แล้ว พบว่า นักเรียนที่ได้รับการ สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ ซินดิเคทมีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบ ร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคิดสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทและ นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการ สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ ซินดิเคทมีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดย ใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบซินดิเคทต่างส่งผลให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD นั้น เป็น การเรียนให้นักเรียนร่วมกันทำงานกลุ่มโดยนักเรียนจะต้องช่วยกันทำงาน ช่วยกันคิดหาคำตอบ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งนักเรียนได้ใช้ความคิดอันหลากหลายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซ้ำกันและกัน ส่วนการสอนแบบซินดิเคทนั้นเป็นการเรียนที่จัดนักเรียนเป็นกลุ่ม โดยทุกคน จะต้องแก้ปัญหาจากกรณีตัวอย่างที่ครูได้กำหนดไว้เพื่ออภิปรายสรุปผลจากการคิดแก้ปัญหาใน เรื่องนั้น ทำให้นักเรียนเกิดความคิด วิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา เพื่อได้นำผลของความคิด แก้ปัญหานั้น ไปอภิปรายให้เพื่อน ๆ ทั้งห้องได้เรียนรู้และเข้าใจ จึงเห็นได้ว่าการสอนแบบ ซินดิเคทจึงเป็นการสอนที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นักเรียนมีโอกาสแสดง ความคิดเห็นได้อย่างอิสระประกอบกับได้รับความคิดที่หลากหลาย ดังนั้น การเรียนการสอนทั้ง

สองรูปแบบ สมาชิกแต่ละคนจะต้องร่วมกันแสดงความคิดเห็น และทุกคนสามารถคิดได้หลายทิศทาง จึงทำให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่แตกต่างกัน

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีลักษณะการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมีสมาชิกในกลุ่มจำนวน 5 คน ประกอบไปด้วย นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 3 คน และต่ำ 1 คน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม นักเรียนจึงมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ทำให้เกิดความคิดที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ วัฒนาพร กระจับทุกษ์ (2541 : 44-45) ที่ได้กล่าวถึงผลดีของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ได้ศึกษาค้นคว้าทำงานและแก้ปัญหาด้วยตนเอง และมีอิสระที่จะเลือกวิธีการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งตรงกันข้ามกับการสอนแบบปกติที่ไม่ได้เน้นกระบวนการกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นในการเรียนมากเท่าที่ควร การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติจึงมีกระบวนการเรียนการสอนที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน จึงมีส่วนทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกัน

นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันนั้น เนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การสอนแบบซินดิเคทเป็นการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม พร้อมกับเน้นการคิดแก้ปัญหาจากกรณีตัวอย่างที่ครูได้กำหนดให้ นักเรียนจึงมีโอกาสดใช้ความคิด วิเคราะห์ แสดงแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มร่วมกันมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น ดังที่ทวีป อภิลิทธิ์ (2522 : 39 อ้างถึงใน สุนันทา สายวงศ์ , 2544 : 35) ได้กล่าวถึงประโยชน์จากการสอนแบบซินดิเคท ไว้ว่าเป็นการส่งเสริมทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนรู้จักร่วมมือแสดงความคิดเห็นร่วมกัน มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ วิจาร์ณ และพิจารณาปัญหาด้วยความรอบคอบและมีเหตุผลทำให้มีความคิดกว้างขวางในเชิงสหวิทยาการ ส่วนการสอนแบบปกติเป็นการสอนที่ไม่ได้เน้นกระบวนการทำงานกลุ่ม ไม่มีกรณีตัวอย่างให้นักเรียนได้คิดแก้ปัญหา ไม่ได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ และไม่ได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน จากกรณีตัวอย่าง ทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติและกันสอนแบบซินดิเคทมีความคิดสร้างสรรค์ที่แตกต่างกัน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ดังตาราง 19 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคท และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังตาราง 20 แล้ว พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคท และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมไม่แตกต่างกัน การที่การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบซินดิเคทต่างส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD นั้น เป็นการเรียนให้นักเรียนร่วมกันทำงานกลุ่ม โดยนักเรียนจะต้องช่วยกันทำงาน เมื่อนักเรียนทำงานเป็นกลุ่มแล้วจะได้รับการทดสอบท้ายคาบเพื่อให้ได้คะแนนพัฒนาการของทุกคนแล้วนำคะแนนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ส่วนการสอนแบบซินดิเคทนั้นเป็นการเรียนที่จัดนักเรียนเป็นกลุ่ม โดยทุกคนจะต้องศึกษาเอกสารที่ครูจัดไว้ให้เพื่อแก้ปัญหาจากกรณีตัวอย่างที่ครูได้กำหนดไว้ โดยนักเรียนจะสามารถคิดแก้ปัญหาได้นั้น นักเรียนได้ศึกษาเอกสารอย่างครบถ้วนแล้ว เพราะปัญหาที่ครูกำหนดให้จะต้องเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ครูจัดไว้ด้วย ดังนั้น นักเรียนจึงจะต้องรู้และเข้าใจเนื้อหาดังกล่าว ทั้งวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบซินดิเคท ต่างก็เป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหา วิธีการสอนทั้ง 2 รูปแบบ จึงทำให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารมณ ชอบศิลปะประกอบ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา “ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้เทคนิค STAD ในการเรียนการสอนเรื่องหลักธรรมในรายวิชา ส 018 พระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรารธนา เกษน้อย (2540 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษา “ผลของการเรียนแบบร่วมมือในวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ ชูจันทร์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา “ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) และนักเรียนที่เรียนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคSTAD เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน มีการใช้ความคิดร่วมกัน ทำให้เกิดความรู้และความสามารถจากข้อสรุปในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และสมาชิกทุกคนจะต้องรับผิดชอบตามหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมาย ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น จึงทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุกสนานไม่มีความตึงเครียด เป็นผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าการเรียนแบบปกติ

อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิธา พิสิษฐ์กุล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการสอนแบบซินดิเคทที่ใช้เทคนิควิธีทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคทที่ใช้เทคนิควิธีทางวิทยาศาสตร์กับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมาลี อรุณรัตน์ (2533 : บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วยการเมืองการปกครอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าการสอนแบบซินดิเคทเป็นการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย โดยเน้นกระบวนการกลุ่มซึ่งสมาชิกในกลุ่มได้ศึกษากรณีตัวอย่างและคิดแก้ปัญหาตามที่ครูได้กำหนดให้ การที่นักเรียนได้

ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนั้น ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และได้เรียนรู้เนื้อหาไปพร้อม ๆ กัน เป็นผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบซินดิเคทและการสอนแบบปกติแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 วิธีสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และแบบซินดิเคท เป็นวิธีการเรียนที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการสอนที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนรู้จักแสดงความคิดเห็น คิดแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน เหมาะสมอย่างยิ่งกับการเรียนการสอนในปัจจุบัน ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำกระบวนการเรียนการสอน มาพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนได้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือนั้น จะเห็นได้ว่านักเรียนให้ความสนใจและรู้จักวิธีการทำงานกลุ่ม มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมาย ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เหมาะสมอย่างยิ่งกับการเรียนวิชาสังคมศึกษา จึงควรนำวิธีสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือไปใช้ในวิชาสังคมต่อไป

1.3 ในการจัดการเรียนการสอนแบบซินดิเคทนั้นจะเห็นได้ว่านักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน เนื่องจากนักเรียนได้ศึกษากรณีตัวอย่างที่ครูกำหนดให้เพื่อคิดแก้ปัญหา ดังนั้น ครูควรนำกรณีตัวอย่างที่นักเรียนสนใจและทันสมัย พร้อมทั้งเหมาะสมกับวัยของนักเรียนให้นักเรียนได้ศึกษา เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลของวิธีสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD และการสอนแบบซินดิเคทที่มีต่อคุณลักษณะพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ เช่น เชาว์อารมณ์ ความรับผิดชอบทางด้านการเรียน เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของวิธีสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD และการสอนแบบซินดิเคท ในการสอนวิชาต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ของนักเรียน

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD และการสอนแบบซินดิเคท เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษากับนักเรียนระดับอื่น ๆ เช่น นักเรียนในระดับประถมศึกษา เป็นต้น